

POSTANOWIENIE

21 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 21 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko S. S.A. w S.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej A. W.
od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 2 grudnia 2022 r., III Ca 2355/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od A. W. na rzecz S. S.A. w S. 2700 (dwa tysiące siedemset) zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z [...], [...], Sąd Rejonowy w P. zasądził od pozwanego ubezpieczyciela na rzecz powodowego poszkodowanego 51 122,48 zł z odsetkami tytułem odszkodowania za zniszczenie silnika samochodu w trakcie naprawy w warsztacie ubezpieczonej.

Wyrokiem zaskarżonym skargą kasacyjną Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że oddalił powództwo.

Sąd ten ustalił, że ubezpieczona zawarła z pozwanym ubezpieczycielem umowę ubezpieczenia OC od szkód wyrządzonych w związku z prowadzeniem warsztatu samochodowego. Sąd drugiej instancji, wbrew twierdzeniom pozwu, nie

ustalił, aby do zatarcia silnika w samochodzie powodowego poszkodowanego (szwagra ubezpieczonej) doszło na skutek wadliwej wymiany oleju w warsztacie ubezpieczonej. Sąd ocenił, że nie jest wiarygodne, aby pracownik ubezpieczonej nie dokręcił korka miski olejowej w silniku. Według pozwu po wymianie oleju mąż ubezpieczonej (brat poszkodowanego) miał wykonać jazdę próbną i w jej trakcie po przejechaniu 5-10 km zapaliła się lampka kontrolna niedostatecznego poziomu oleju, a po zdemontowaniu osłony silnika stwierdzono jego zatarcie na skutek braku smarowania.

Poszkodowany zaskarżył w całości wyrok Sądu odwoławczego i wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na wystąpienie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, a rozbieżności w wykładni ujawniły się w odniesieniu do przesłanek odpowiedzialności z art. 471 k.c. oraz waloru dowodowego oględzin wykonanych przez biegłego w trybie zabezpieczenia dowodu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie sformułował istotnych zagadnień prawnych, zdaje się je utożsamiać z rozbieżnościami w wykładni art. 471 k.c. oraz zagadnieniem mocy dowodowej oględzin wykonanych przez biegłego w trybie zabezpieczenia dowodu. Tymczasem wystąpienie zagadnienia prawnego, czyli problemu wykraczającego poza wykładnię jednego pojęcia prawnego, jest odrębną podstawą przyjęcia skargi do rozpoznania od potrzeby wykładni konkretnego przepisu w związku z rozbieżnościami w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ k.p.c.). Przy tym skarżący nie wskazał żadnych orzeczeń mogących świadczyć o rozbieżnościach w wykładni art. 471 k.c., istotnych dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej.

Przed wszystkim zarzut kasacyjny naruszenia art. 471 k.c. przez jego błędną wykładnię jest chybiony, ponieważ Sąd Okręgowy nie zastosował tego przepisu, nawet nie wspomniał o nim w uzasadnieniu wyroku. Przepisem właściwym do rozstrzygnięcia o zasadności roszczenia o wypłatę odszkodowania z ubezpieczenia OC jest art. 822 k.c., a nie art. 471 k.c.

Przy tym w sprawie nie występuje problem wykładni art. 822 k.c., ponieważ zaskarżony wyrok zapadł na skutek oceny przez Sąd drugiej instancji,

że poszkodowany nie udowodnił, iż w warsztacie ubezpieczonej miała miejsce wymiana oleju w samochodzie poszkodowanego, a zatarcie silnika nastąpiło na skutek wadliwej wymiany oleju. Skarżący zarzuca naruszenie tego przepisu przez obciążenie go ciężarem dowodu winy ubezpieczonej lub jej pracownika, lecz powództwo nie zostało oddalone ze względu na niewykazanie winy, lecz ze względu na niewykazanie, że zatarcie silnika poszkodowanego było objęte polisą OC, tj. niewykazaniem, że zatarcie pozostaje w jakimkolwiek związku z prowadzeniem warsztatu przez ubezpieczoną.

Sąd odwoławczy nie odmówił uwzględnienia wyników oględzin przy ustalaniu stanu faktycznego - wbrew zarzutowi kasacyjnemu naruszenia art. 278 k.p.c. przez „przyjęcie, iż oględziny dokonane przez biegłego sądowego w trybie zabezpieczenia dowodu nie stanowią części opinii biegłego, lecz są dokumentacją fotograficzną sporządzoną przez rzeczoznawcę”. Sąd ten rzeczywiście określił biegłego, który dokonał oględzin w trybie zabezpieczenia dowodu, jako rzeczoznawcę – zapewne w celu wskazania, że rzeczoznawca ten nie został wpisany na listę biegłych sądowych, lecz został powołany spoza listy. Sąd Okręgowy wskazał, że procedura powołania biegłego do oględzin w trybie zabezpieczenia dowodu była prawidłowa i nie wyciągał negatywnych wniosków z faktu, że osoba ta nie była biegłym z listy. Negatywne dla poszkodowanego wnioski Sąd wyciągnął ze zezłomowania silnika i uniemożliwienia w ten sposób ponownych oględzin, pod kątem bardziej precyzyjnych pytań Sądu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ k.p.c. oddalił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Na podstawie art. 98 k.p.c. stronie pozwanej przysługuje od skarżącego zwrot kosztów sporządzenia odpowiedzi na skargę kasacyjną w wysokości stawki minimalnej określonej w stosowanym odpowiednio § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Min. Sprawiedl. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(A.T.)

[a]